

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Beslenme ve Yeme İçme Bozukluklarının İncelenmesi

Furkan TOYGUN^{ORCID}, Hüseyin EROĞLU^{ORCID}, Ayhan KAYABAŞI^{ORCID}, Hasan GİRGEÇ^{ORCID}*Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi*

Özet. Bu araştırmanın amacı; beden eğitimi öğretmenlerinin yeme içme düzeylerini incelemektir. Bu araştırmanın çalışma grubunu 2020-2021 eğitim ve öğretim döneminde Kahramanmaraş bölgesinde çalışan gönüllü 77 erkek 56 bayan olmak üzere toplam 133 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmaktadır. Bu çalışmada, Kahramanmaraş bölgesinde milli eğitim bakanlığına bağlı özel ve kamu kurumlarında çalışan beden eğitimi öğretmenliği yapan bireylerin yeme bozukluğu düzeylerini belirlemek için araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu (Cinsiyet Değişken Durumu, Medeni Durum, Eğitim Durumu ve Kilo Alma Korkunuz Var mı?) ile geçerlilik güvenirlik çalışmasını Baktıroğlu (2019) nun yaptığı yetişkinler için yeme bozukluğu değerlendirme ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 24 programına yüklenerek değerlendirilmiştir. Örneklem gruplarından alınan verilere Kolmogorow-Smirnov testi uygulanarak normal dağılıp dağılmadığı belirlenmiştir. Araştırmanın verileri parametrik test uygulayacak kadar normal dağılım göstermediğinden, ikili karşılaştırmalı değişkenlerin değerlendirilmesinde Mann-Whitney U testi, ikiden fazla grup değişkenin analizinde Kruskal Wallis H testi ve Descriptives test sonuçlarından yararlanılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri cinsiyet değişkenine, eğitim düzeyi değişkenine ve medeni durum değişkenine göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemiştir ($p < 0,05$). Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri kilo alma korkunuz var mı? Sorusuna verilen cevap değişkenine göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmüştür. Bu çalışmada bakılan tüm değişkenlerin sonuçları literatürdeki çoğu çalışma sonuçlarıyla uyumlu olarak belirlense de, bazı çalışmaların sonuçları bu çalışmanın bulgularından daha farklı olarak tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmenleri, yeme içme bozukluğu, beslenme, obezite.

Investigation of Nutrition and Eating and Drinking Disorders of Physical Education Teachers

Abstract. The purpose of this research; to examine the time management skills of physical education teachers in terms of different variables. A total of 133 physical education and sports teachers from 77 men and 56 women who volunteered to work in the Kahramanmaraş region during the 2020-2021 academic year were included in the study. In this study, the eating disorder assessment scale was used for adults in Baktıroğlu (2019), a validation study on the personal information form (Gender Variable Status, Marital Status, Educational Status, and Your Fear of Weight Loss) prepared by a researcher to determine the eating disorder of individuals who work as physical education teachers at private and public institutions under the ministry of national education in Kahramanmaraş. Data has been uploaded to and evaluated under SPSS 24 program. A Kolmogorov Smirnov test was performed on the data collected from the sample groups to determine whether the sample dispersed normally. Since the data of the study did not normally disperse enough to apply parametric test, Mann-Whitney U test was used in the evaluation of the binary comparative variables, Kruskal Wallis H test, and Descriptives test results were used in the analysis of more than two group variables. No statistically significant difference was seen when the sub-factors of eating disorders of physical education teachers were examined according to gender variant, education level variable, and marital status variable ($p < 0.05$). Are there levels of eating disorder sub-factors of the study group any fears of weight gain? When examined based on the answer variable given to the question, a

✉ F, Toygun, e.mail: furkantoygun46@gmail.com

Geliş Tarihi: 19 Kasım 2021 – Kabul Tarihi: 20 Aralık 2021 – Yayınlanma Tarihi: 31 Aralık 2021

Atıf için: Toygun F., Eroğlu, H., Kayabaşı, A., Girgeç, H., (2021). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Beslenme ve Yeme İçme Bozukluklarının İncelenmesi. *Ulus Kinesyol Derg*, 2(2), 43-48

statistically significant difference was observed. Although the results of all the variables examined in this study were found to be consistent with the results of most studies in the literature, the results of some studies were found to be different from those of this study.

Keywords: Physical education teachers, eating and drinking disorders, nutrition, obesity

Giriş

Futbol Yeme bozuklukları (YB) ülkemizde ve dünyada gün geçtikçe yaygınlaşmakta olan bir halk sağlığı sorunu haline gelmektedir. İnsanlar için önemli bir yere sahip olan beslenme davranışı kişiyi psikolojik olarak etkilediğinde ölümcül olma özelliği taşımaktadır (Herpertz-Dahlmann., 2008.; Sminck ve ark., 2012). Milyonlarca erkek ve kadın hayatları boyunca herhangi bir şekilde yeme bozukluğu yaşamaktadır (Ross, 2007)

Bozuklukların görülme yaşının gün geçtikçe düşmekte olduğu söylenmektedir. Hastalıkla ilgili farkındalık düzeyinin gelişmesi, özellikle batı toplumlarında ince kadın bedenine sahip olmaya dönük baskılar, alternatiflerin artması gibi etkenler görülme sıklığının artmasındaki faktörlerdendir (Bruch, 1962; Turnball ve ark., 1996). Yeme bozukluğu geliştiren bireylerde ortak olarak göze çarpan noktalar normalin dışında yemek yeme alışkanlığı geliştirme, beden kilosu üzerinde aşırı bir biçimde kaygılanma ve son olarak da beden imajında önemli bir biçimde görülen çarpıklık olarak tarif edilmektedir (Köroğlu, 2009). Çocukluk ve ergenlik döneminde yaşanan travma, yeme bozukluğu riskini arttırmakta ve bulimik hastalarda travma geçmişine rastlanmaktadır (Alantar & Maner., 2008).

İnsanların kaygılandıkları durumlar ve kaygı düzeyleri farklılık gösterirken bazı bireyler her olay karşısında ortam ayırt etmeksizin kaygı duyma eğilimi göstermektedirler. Bu tür kaygılar, genellenmiş (sürekli) kaygı olarak tanımlanmaktadır. Bazı bireyler ise sadece belirli olaylarda ve ortamlarda kaygı duymakta ve bu kaygılar ise spesifik (durumluk) kaygı olarak tanımlanmaktadır (Aydın & Bulgan., 2017). Sosyal görünüş kaygısı, bireyin sosyal hayatını ve hayatı içindeki etkinlikleri olumsuz etkileyen bir kaygı bozukluğu olarak ifade edilmektedir (Doğan, 2009). Bireyler, toplum içinde iletişim kuracakları kişiyi öncelikle fiziksel görünümü ile değerlendirmektedir (Kılıç, 2015). Eğer kişilerin diğer insanlar tarafından olumlu değerlendirilme istekleri gerçekleşmezse kişiler üzüntü duymaktadırlar (Ballı ve ark., 2014).

Yapılan araştırmalarda bu bozuklukların oluşumunda biyolojik, psikolojik ve sosyo-kültürel farklılıkların etkili olduğu sonuçlarına ulaşılmaktadır (Özsoy, 2017). Bireyin yaşadığı duygusal çıkmazlarla birlikte aşırı yeme davranışının devam etmesiyle bağlantılı fizyolojik rahatsızlıkların olması da yeme bozukluklarının diğer özelliklerinden olduğu bilinmektedir (Baysal & Baş, 2008).

Her şeyde olduğu gibi beslenmede de yeterli ve dengeli olunması gerekir. Beslenmenin yeterli ve dengeli olmadığı zaman bireyin olması gerekenden daha fazla ya da daha az kilolu olması, dış görünüş ve sağlık problemi yaşaması muhtemel olmaktadır (Özkan, 2021).

Gereç ve Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırma betimsel nitelikte tarama yöntemi uygulanan bu çalışma, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi etik kurulu tarafından alınan karar (Tarih: 08/02/2021 Karar no:08) doğrultusunda çalışmaya devam edilmiştir.

Araştırma Grubu

Bu çalışmanın araştırma grubu, 2020-2021 eğitim öğretim yılında Kahramanmaraş bölgesinde kamu ve özel okullarda aktif olarak görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden gönüllü olarak katılım sağlayan 56 kadın ve 77 erkek olmak üzere toplam 133 kişi oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada, kahramanmaraş bölgesinde milli eğitim bakanlığına bağlı özel ve kamu kurumlarında çalışan beden eğitimi öğretmenliği yapan bireylerin yeme bozukluğu düzeylerini belirlemek için araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu (Cinsiyet, Medeni durum, Eğitim durumu ve Kilo alma korkunuz varmı) ile geçerlilik güvenilirlik çalışmasını Baktıroğlu(2019) nun yaptığı yetişkinler için yeme bozukluğu değerlendirme ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek toplam 28 madde olup, 22

maddesi 4 faktör (Kısıtlama, Yeme endişesi, Kilo endişesi ve Beden şekli endişesi) ile tamamlayıcı madde sayısı 6 madde olarak 7li likert tipi ve tamamlayıcı maddelerde, 2 li likert (evet, hayır) tipi cevaplama anahtarı kullanılmıştır. Çalışma grubundan elde edilen verilerin Cronbach alfa katsayısı 0,95 olarak bulunmuştur.

Verilerin Analizi

Veriler SPSS 24 programına yüklenerek değerlendirilmiştir. Örneklem gruplarından alınan verilere Kolmogorow-Smirnov testi

uygulanarak normal dağılıp dağılmadığı belirlenmiştir. Araştırmanın verileri parametrik test uygulayacak kadar normal dağılım göstermediğinden, ikili karşılaştırmalı değişkenlerin değerlendirilmesinde Mann-Whitney U testi, ikiden fazla grup değişkeninin analizinde Kruskal Wallis H testi ve Descriptives test sonuçlarından yararlanılmıştır. Yapılan çalışmada, anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular

Tablo 1.

Araştırma grubunun Demografik Özellikleri ve Betimsel İstatistikleri

Değişkenler		N	%
Cinsiyet	Kadın	56	42,1
	Erkek	77	57,9
Medeni Durum	Evli	86	64,7
	Bekâr	47	35,3
Eğitim Durumu	Lisans	108	81,2
	Yüksek lisans	25	18,8
Kilo Alma Korkunuz Varmı?	Var	56	42,1
	Yok	77	57,9

Araştırmaya 133 öğretmen değerlendirmeye alınmıştır. öğretmenlerin cinsiyet, medeni hali ve eğitim durumu değişkenlerine göre dağılımı tablo 1 de belirtilmiştir. Bu verilere göre, araştırmaya katılan öğretmenlerin % 42,1 i (n: 56) kadın öğretmen, % 57,9'ı (n:77) erkek öğretmen,

%64,7'si (n:86) evli öğretmen, % 35,3'ü (n: 47) bekar öğretmen, %81,8'i (n:108) lisans mezunu, % 18,8'i (n:25) yüksek lisans mezunu, % 42,1'i (n:56) kilo korkum var, % 57,9 (n:77) kilo korkum yoktur diyen bireylerden oluşmaktadır.

Tablo 2.

Araştırma grubunun cinsiyet değişkenine göre yeme bozukluğu durumları

Cinsiyet		N	Sıra ort.	Sıra Toplamı	U	p
Toplam puan	Kadın	56	63,91	3579,00	1983,00	0,43
	Erkek	77	69,25	5332,00		
Kısıtlama	Kadın	56	66,74	3737,50	2141,500	0,94
	Erkek	77	67,19	5173,50		
Yeme endişesi	Kadın	56	65,78	3683,50	2087,500	0,75
	Erkek	77	67,89	5227,50		
Kilo endişesi	Kadın	56	61,95	3469,00	1873,000	0,19
	Erkek	77	70,68	5442,00		
Beden şekli endişesi	Kadın	56	62,33	3490,50	1894,500	0,23
	Erkek	77	70,40	5420,50		

$p < 0,05$

Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemiştir ($p < 0,05$). Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri eğitim düzeyi değişkenine göre incelendiğinde

istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemiştir ($p < 0,05$). Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri medeni durum değişkenine göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemiştir ($p < 0,05$).

Tablo 3.

Araştırma grubunun eğitim durumu değişkenine göre yeme bozukluğu durumları

Eğitim durumu		N	Sıra ort.	Sıra Toplamı	U	p
Toplam puan	Lisans	108	69,26	7480,00	1106,00	0,16
	Yüksek lisans	25	57,24	1431,00		
Kısıtlama	Lisans	108	69,08	7461,00	1125,00	0,19
	Yüksek lisans	25	58,00	1450,00		
Yeme endişesi	Lisans	108	67,22	7259,50	1326,50	0,89
	Yüksek lisans	25	66,06	1651,50		
Kilo endişesi	Lisans	108	68,80	7430,50	1155,50	0,26
	Yüksek lisans	25	59,22	1480,50		
Beden şekli endişesi	Lisans	108	69,75	7533,50	1052,50	0,08
	Yüksek lisans	25	55,10	1377,50		

p<0,05

Tablo 4.

Araştırma grubunun medeni durum değişkenine göre yeme bozukluğu durumları

Medeni durum		N	Sıra ort.	Sıra Toplamı	U	p
Toplam puan	Evli	86	69,30	5960,00	1823,000	0,35
	Bekar	47	62,79	2951,00		
Kısıtlama	Evli	86	69,02	5935,50	1847,500	0,41
	Bekar	47	63,31	2975,50		
Yeme endişesi	Evli	86	69,01	5935,00	1848,000	0,41
	Bekar	47	63,32	2976,00		
Kilo endişesi	Evli	86	69,31	5960,50	1822,500	0,34
	Bekar	47	62,78	2950,50		
Beden şekli endişesi	Evli	86	70,17	6034,50	1748,500	0,19
	Bekar	47	61,20	2876,50		

p<0,05

Tablo 5.

Araştırma grubunun kilo alma korkunuz var mı? Sorusunun değişkenine göre yeme bozukluğu durumları

Kilo alma korkunuz varmı?		N	Sıra ort.	Sıra Toplamı	U	p
Toplam puan	Evet	56	79,68	4462,00	1446,000	0,001*
	Hayır	77	57,78	4449,00		
Kısıtlama	Evet	56	78,13	4375,50	1532,500	0,004*
	Hayır	77	58,90	4535,50		
Yeme endişesi	Evet	56	77,26	4326,50	1581,500	0,008*
	Hayır	77	59,54	4584,50		
Kilo endişesi	Evet	56	77,67	4349,50	1558,500	0,006*
	Hayır	77	59,24	4561,50		
Beden şekli endişesi	Evet	56	79,48	4451,00	1457,000	0,001*
	Hayır	77	57,92	4460,00		

p<0,05

Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyi alt faktörleri kilo alma korkunuz varmı? Sorusuna verilen cevap değişkenine göre incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmüştür. Bu farklılık toplam sıra ortalamasına göre evet cevabı veren bireylerin lehine olduğu (Z:-3,237, p<0,05), alt faktörlerden; kısıtlama (Z:-2,852, p<0,05), yemek kaygısı (Z:-2,644, p<0,05), kilo kaygısı (Z:-2,730, p<0,05) ve beden şekli endişesi (Z:-3,189, p<0,05) alt faktörlerde sıra

ortalamalarına bakıldığında kilo alma kaygısı olan bireylerin lehine olduğu görülmüştür (p<0,05).

Araştırma grubunun yeme bozukluğu düzeyini belirlemek için tamamlayıcı sorulara verilen cevaplar incelendiğinde 1.($\bar{x}$:3,44), 2.($\bar{x}$:3,13), ve 3.($\bar{x}$:2,36) Sorulara verilen cevapların ortalamaları, 4.($\bar{x}$:0,59), 5.($\bar{x}$:0,57), ve 6.($\bar{x}$:0,96) sorulara verilen cevapların ortalamalarına göre yüksek olduğu belirlenmiştir.

Tablo 6.

Araştırmaya katılan bireylerin son dört haftalık(28) dönem içerisinde belirtilen durumların tekrarlanma sıklığının incelenmesi

Son 28 gün içerisinde kaç kez?	N	En Düşük	En Yüksek	Ort.	SS.
1. Kaç kere, başka insanların alışılmadık miktarda fazla(şartlara göre) tanımlayacakları biçimde yemek yediniz?	133	0,00	28,00	3,44	5,33
2. Kaç kere yemek yemenizle ilgili kontrolü kaybetme hissine kapıldınız?	133	0,00	28,00	3,13	5,07
3. Aşırı yemek yeme nöbetleri ortaya çıktı? (örn; alışılmadık miktarda fazla yemek yediğiniz ve o sırada kontrolü kaybettiğiniz duygusunu yaşadınız.)	133	0,00	28,00	2,36	4,52
4. Bedenizin şekli ya da kilonuzu kontrol amacıyla, kaç kere kendinizi kusturdunuz?	133	0,00	17,00	0,59	2,61
5. Bedeninizin şekli ya da kilonuzu kontrol amacıyla, kaç kere müshil (bağırsak çalıştırıcı) kullandınız	133	0,00	17,00	0,57	2,59
6. Kilonuzu, bedenizin şeklini ya da yağ miktarınızı kontrol etmek, kalori yakmak amacıyla, kaç kere "kendini kaybedercesine" ya da "saplantılı" biçimde egzersiz yaptınız?	133	0,00	17,00	0,96	3,14

Tartışma ve Sonuç

Yeme bozuklukları, ağırlık ve besin tüketimi meşguliyetine eşlik eden aşırı duygular, tutumlar ve davranışlar ile karakterize karmaşık rahatsızlıklar olarak açıklanmaktadır. Yeme bozukluğu olan ciddi duygusal ve fiziksel problemler, kadınlar başta olmak üzere her iki cinste de görüldüğü söylenmektedir (Baş, 2008).

Son yıllarda yapılan tarama çalışmalarında YB'nin görülme yaşının düşmesi ile birlikte daha çok ergenler ve genç kadınlar arasında erkeklere oranla daha yaygın olduğu bildirilmektedir (Polat & Sodan; Turan, 2013). Erkeklerin yeme bozukluğu durumunun kadınlardan neden daha az olduğu araştırılmaya devam etmektedir. Bu noktada yapılan araştırmalar, biyolojik farklılıkların yanı sıra kadın ve erkek üzerinden toplumsal cinsiyet rollerinin tanımlanması, erkeklerin sosyokültürel ya da medya baskısı gibi etkenlerden daha az etkilendiği ve bu durumu kadınlara nazaran daha az içselleştirdiği söylenmektedir (Soutter, 2017). Ayrıca toplumun kadın ve erkek cinsiyetlerine yükledikleri roller yani kadınsı olarak tanımlanan özellikler, erkeklerde mücadeleci gibi erkeksi olarak tanımlanan özellikler yaşadığı çevrenin verdiği etkiler, yeme bozukluğu durumu için önemli etkenler olarak sayılmaktadır (Hepp ve ark., 2005).

Medeni durum hali de insanları yeme bozukluğu konusunda etkilemektedir. Evlilik işleyişi, sorunlu yemenin diğer göstergeleri ile de bağlantılıdır. Benzer şekilde, düşük evlilik kalitesi evli kadınlarda diyet hapları almak ve kusmak gibi sağlıksız beslenme davranışlarıyla, hatta eşlerinin vücut kitle indeksi, kilo kaygıları, benlik saygısı ve depresyonu kontrol edildikten sonra bile ilişkili olduğu söylenmektedir (Markey ve ark., 2001). Baktiroğlu (2019) 'nun yaptığı yeme bozukluğu çalışmasında medeni durum açısından bakıldığında; kişilerin 375'inin (%52,4) evli, 294'ünün (%41,1) bekar, 23'ünün (%3,2) dul, 21'inin (%2,9) boşanmış, 3'ünün (% 0,4) ise ailesinden ayrı olarak yaşadığını belirtmiştir. Yaptığı tespit sonucu yeme bozukluğunun, medeni durum hallerinden hiçbirinden kaynaklanmadığını belirtmiştir.

Üniversite hayatına geçiş, genç yetişkinler için stresli bir dönem olabilir ve başa çıkma stratejileri yeme davranışlarındaki değişiklikleri içerebilir (Provost, 1989). Üniversite öğrencilerinin karşılaştığı zorluklardan bazıları, yeni sosyal rollere uyum sağlama ihtiyacı, evden uzaklaşırken aile veya sosyal destek kaybı, kariyer seçme stresi, farklı sosyokültürel durumlar vb. sıkıntılar bu öğrencilerin yeme bozukluğuna neden olmaktadır (Loth ve ark., 2008; Sokratous ve ark., 2013). Lameiras ve ark (2002) tarafından yapılan çalışmaya göre bir üniversite popülasyonunda erkeklerin %6,7'sinin ve kadınların

%6'sının yemek yeme bozukluğu geliştirme riski altında olduğu tespit edilmiştir. Futch ve ark (1988)'nin yapmış olduğu bir çalışmada aşırı yeme endişelerinin, tıp öğrencilerinde lisansüstü öğrencilere kıyasla önemli ölçüde daha yaygın olduğunu bildirmişlerdir.

Yeme bozukluklarının temel özelliği; kişinin kendini şişman olarak algılaması, baş edilemeyen duygusal karmaşalara aşırı yemek yemenin eşlik etmesi, kilo almaktan ve şişman olmaktan korkması ve zayıflamaya yönelik katı bir istek duyma ile bağlantılı bedensel imge rahatsızlığının olması olarak ifade edilmektedir. Beslenme durumundaki ters etkilerin sonuçları; tıbbi komplikasyonlar, sağlık durumunda ve fonksiyonlarındaki bozukluklar ile ciddi problemlere neden olduğu söylenmektedir (Baş, 2008). Bu tanımlamada algılanan vücut yapısı kavramı önemlidir. Çünkü zayıf olduğu halde kendini şişman olarak tanımlayan bireyler mevcuttur (Demir, 2006). Adölesan 215 birey üzerinde yapılan bir çalışmaya göre; kızların %81'i, erkeklerin %26'sı kendilerini genellikle şişman hissettiklerini söylemişlerdir. Kızların %12'si şişman olmasına rağmen %46'sı kendini şişman olarak gördüklerini ifade etmişlerdir (Skemp-Arlt ve ark., 2007). Yeme bozukluklarının başlıca özellikleri bireyin kendini şişman olarak gördüğü hasarlı vücut görüntüsü (normal veya düşük ağırlıkta olmasına rağmen), kilo alma ve şişman olma korkusunun yoğun olması ve incelleme konusunda amansız bir obsesyonun varlığını temsil etmektedir. (Kreipe & Birndorf, 2001).

Sonuç ve Öneriler

Kahramanmaraş bölgesinde milli eğitim bakanlığına bağlı özel ve kamu kurumlarında çalışan beden eğitimi öğretmenliği yapan bireylerin yeme bozukluğu düzeylerini belirlemek için yapılan çalışmamızın sonucunda, "Cinsiyet, Medeni durum ve Eğitim durumu" anket verilerinde anlamlı bir farklılık gözlenmezken, "kilo alma korkunuz varmı?" soru anketinde anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Yeme bozukluğunun yaygın görülmesinin yanı sıra ölümcül olabilmesi nedeni ile yeme bozukluklarında erken tanı, tedavi ve doğru yönetimi hayat kurtarıcı olabilmektedir. Yeme bozukluklarının değerlendirilmesi ve düzenlenmesi bu alanda çalışan disiplinlerin iş birliğini gerektirir. Multidisipliner yaklaşım, ailenin tedaviye uyumu, kişinin kendine olan

güveni ve onu destekleme görevi bu rahatsızlıktan kurtulmaya yardımcı olacaktır.

Finansal Kaynak

Bu araştırma, kamu, ticari veya kâr amacı gütmeyen sektörlerdeki finansman kuruluşlarından belirli bir hibe almamıştır.

Çıkar çatışmaları

Yazarların bu makale ile ilgili herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynaklar

- Alantar Z, Maner F. (2008). Bağlanma kuramı açısından yeme bozuklukları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 9 (2) 97-104.
- Aydın, U. & Bulgan, G. (2017). Çocuklarda sınav kaygısı ölçeği'nin türkçe uyarlaması: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. *İlköğretim Online*, 16(2).
- Baktıroğlu. G. (2019). Yeme bozukluğu değerlendirme ölçeği'nin yetişkinler üzerinde geçerlik, güvenirlik ve norm çalışması. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul.
- Ballı, Ö.M., İlker, G.E. ve Arslan, Y. (2014). Achievement Goals in Turkish High School PE Setting: The Predicting Role of Social Physique Anxiety. *International Journal of Educational Research*, 67, 30-39.
- Baş, M. (2008). Diyetel yaklaşım ve ağırlık yönetimi ilişkisi. Yetişkinlerde Ağırlık Yönetimi. (Baysal A, BAŞ M, ed). 1'inci baskı. İstanbul. 202-232.
- Baysal, A., & Baş, M. (2008). Yetişkinlerde ağırlık yönetimi. Birinci basım. Ankara: Türkiye diyetisyenler yayını, Ekspres baskı A. Ş. 202-234.
- Bruch H, 1962. Perceptual and Conceptual Disturbances in Anorexia Nervosa, *Psychosomatic Medicine*, 24/2, 187-94.
- Demir, B. D. (2006). Liseye devam eden kız öğrencilerin beslenme alışkanlıkları ve beden algısını etkileyen etmenler. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Anabilim Dalı, Ankara.
- Doğan, T. (2009). Bilişsel ve Kendini Değerlendirme Süreçlerinin Sosyal Anksiyete Açısından İncelenmesi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Futch L. S, Wingard D. L, Felice M. E. (1988). Eating pattern disturbances among women medical and graduate students. *J Adolesc Health Care*. Sep;9(5):378-383.

- Hepp, U., Spindler, A., Milos, G. (2005). Eating disorder symptomatology and gender role orientation", *International Journal of Eating Disorders*, 37/3, 227-233.
- Herpertz-Dahlmann, B. (2008). Adolescent eating disorders: definitions, symptomatology, epidemiology and comorbidity. *Child and Adolescent Psychiatric Clinics of North America*, 18, 31-47.
- Kılıç, M. (2015). Üniversite öğrencilerinin sosyal görünüş kaygıları ile benlik saygıları ve yalnızlık düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Köroğlu, E. (2009). Benlik saygısı ve sağlıklı benlik algısı geliştirme. Ankara Hyb.
- Kreipe R. E, Birndorf, D. O. (2001). Eating disorders in adolescents and young adults. *Medical Clinics of North America* 84 (4): 1027-1049.
- Lameiras, M., Calado, M., Rodriguez, Y., Fernandez, M.(2002). İspanyol üniversite öğrencileri arasında yeme bozuklukları. *Actas Esp Psiquiatr.* 30, 343-349.
- Loth, K., Van den Berg, P., Eisenberg, M. E., Neumark-Sztainer, D. (2008). Stressful life events and disordered eating behaviors: findings from project EAT. *J Adolesc Health.* 43, 514-6.
- Markey, C. N., Markey, P. M., Birch, L. L.(2001). Interpersonal predictors of dieting practices among married couples. *J Fam Psychol* ; 15, 464- 475
- Özkan, M. A, (2021). Beden eğitimi öğretmenlerinde sosyal görünüş kaygısı ve yeme tutumlarının incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Mersin.
- Özsoy, E. (2017). Yeme bozukluklarında kişilik özellikleri. *International Journal of Social Sciences And Education Research.* 3(1).
- Polat, A., Sodan, T. H. 2013. "Yeme bozukluklarının epidemiyolojisi", yeme bozuklukları ve obezite, (Ed. By. Yücel, B. Akdemir, A., Gürdal Küey, A., Maner, F. Vardar, E.), Türkiye Psikiyatri Derneği Yayınları, Çalışma Birimleri Dizisi, 15, S. 27-38.
- Provost, J. A., (1989). Eating disorders in college students. *Psychiatr Med.* ;7:47-58
- Ross, C. C. (2007). The importance of nutrition as the best medicine for eating disorders. *Diet and Nutrition*, 3(2), 153-157.
- Skemp-Arlt, K. M., Mikat, R.P. (2007). Body image perceptions and eating patterns among preadolescent children. *Californian Journal of Health Promotion.* 5(1), 14- 22.
- Smink, F.R.E., Hoeken, D.V., Hoek, H.W., (2012). Epidemiology of eating disorders: incidence, prevalence and mortality. *Current Psychiatry Reports*, 14, 406-414.
- Sokratous S., Merkouris, A., Middleton, N., Karanikola, M., (2013). The association between stressful life events and depressive symptoms among Cypriot university students: a cross-sectional descriptive correlational study. *BMC Public Health.* 13,1121.
- Soutter, C. (2017). The psychology of an eating disorder etiology and risk factors" Eating disorders in special populations. (Ed. by. Jonna Fries, Veronica Sullivan), New York: Taylor & Francis Group, p. 29-41.
- Turnball, S., Ward, A., Treasure, A., Jick, H., Derby, L., (1996). The Demand for Eating Disorder Care: An Epidemiological Study Using the General Practice Research Database, *British Journal of Psychiatry*, 165, 705-12.